

אני רוצה לעלות. שנתן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך בבית האסורים שלך, בקבורתך, ולעשות עמך טוב, שאתה מחולל בחטאי העם. זהו שפתוב (ישעיה ג) והוא מחולל מפשעינו.

אמר לו רוצה הנאמן, בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל יכלתך, שהרי אני בצער רב. (שמות ב) ויפן פה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער זה, בקבורה זו שנאמר עלי, (ישעיה ג) ויתן את הרשעים קברו, ולא נודע בי, ואנן חשוב בעיניהם, בין ערב רב הרשעים, ככלב מת שסרח ביניהם, שחכמת סופרים תסרח ביניהם בכל עיר ועיר ובכל מקום שישאל מפזרים ביניהם בין המלכים. וחזרו אותם ערב רב רועים על ישראל, צאן הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ואין להם יכלת לעשות טוב עם תלמידי חכמים.

ואנשי חיל ויראי חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימים ערב רב ביניהם. ולא נותנים להם במקומות רבים, אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילתם, ואפלו חיי שעה. וכל החכמים ואנשי חיל ויראי חטא בדחק ויגון, חשובים בכלבים, בנים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות. שלא מצאו אכסניה ביניהם.

ואותם ערב רב הם עשירים בשלחה, בשמחה, בלי צער, בלא גזון כלל, גזלנים, בעלי שחד, שהם דינים ראשי העם. (בראשית ז)

פי מלאה הארץ חמס מפניהם. עליהם נאמר (איכה א) היו צריה לראש. בשבועה עליך פעם שניה, בחי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הברים האלה לא יפלו מפיה, בכל יכלתך לדבר אותם לפני הקדוש ברוך הוא ולהראות את הדחק שלהם. (ער כאן רעיא מהימנא).

לעילא, באומאה אימא אנת, דהא בגינך אנא בעי לסלקא. דניהיב לי קדשא בריך הוא רשו, לאתגלייא לך בבית אסורים דילך, בקבורה דילך, ולמעפד עמך טיבו, דאנת מחולל בחובין דעמא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה ג) והוא מחולל מפשעינו.

אמר ליה רעיא מהימנא, באומאה עלך בשמא דיהו"ה, לא תאחר בכל יכולתך, דהא אנא בצערא סגי. (שמות ב) ויפן פה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, לאפקא לי מהאי צערא, בהאי קבורה דאתמר עלי, (ישעיה ג) ויתן את הרשעים קברו, ולא אשתמודען בי, ואני חשיב בעיניהו בין ערב רב רשעיא, ככלב מת דסרח ביניהו, דחכמת סופרים תסרח ביניהו, בכל קרתא וקרתא, ובכל אתר דישאל מפזרין ביניהו בין מלכוון. ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל, עאנא דקודשא בריך הוא, דאתמר בהו (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ולית לון יכולת למעפד טיבו עם תלמידי חכמים.

ואנשי חיל ויראי חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב ביניהו. ולא יהבין לון באתרין סגי אין אלא דבר קצוב, דלא יהא תקומה לנפילו דלהון, ואפילו חיי שעה. וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדחיקא ביגונא, חשיבין בכלבים. (מיכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות. דלא אשפתו אכסניה ביניהו.

ואינון ערב רב, אינון עתירין, בשלחה, בחדווא, בלא צערא, בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד, דאינון דינין רישי עמא. (בראשית ז) פי מלאה הארץ חמס מפניהם, עליהו אתמר (איכה א) היו צריה לראש. באומאה עלך זמנא תנינא, בחי יי צבאות אלהי ישראל יושב הברובים, דכל אלין מלין לא יפלו מפומך, בכל יכלתך למללא בהון קמי קדשא בריך הוא, ולאחזאה דוחיקא דלהון. (ע"כ רעיא מהימנא).

פי מלאה הארץ חמס מפניהם. עליהם נאמר (איכה א) היו צריה לראש. בשבועה עליך פעם שניה, בחי ה' צבאות אלהי ישראל יושב הברובים, שכל הדברים האלה לא יפלו מפיה, בכל יכלתך לדבר אותם לפני הקדוש ברוך הוא ולהראות את הדחק שלהם. (ער כאן רעיא מהימנא).